

бъха умръли четири мои братчета и сестрички, а не четири птички. Цѣла нощъ азъ не мигнахъ. Още призори отидохъ при стрѣхата. Но тамъ картината ме ужаси. До мъртвитѣ лястовиченца лежеше и малката Мира.

Вл. Русалиевъ.

ЗАЩО

Иванчо

Мамо, наш'то коте
все играе съ Милка,
а защо далече
бѣга отъ Василка?

Даже, преди малко,
щомъ го стисна Васка,
то ѝ се изскубна,
като я одраска!

Но за тая драска
си и то изплати, —
тя съ ритникъ отъ тука
долу го изпрати!

Майката

Котето е много
нежничко и мило
и отъ нея, вървамъ,
то не би странило,

ако и тя сѫщо
бѣ къмъ него нежна,
а не както тя е
груба и небрѣжна.

Я опитай съ нея:
тя ще ли да иска
нѣкой да я рита
и жестоко стиска?

Чичо Стоянъ

ЛУНА

Надъ далечнитѣ гори
тихата луна изплава
и сърдцата ни дари
съ ласки и забрава.

Въвъ дворците си незрими,
като майка на дете,
тя отъ нищки неброими
приказки плете.

Слушатъ я звездици рой,
тя засмѣна ги поглежда —
тихо въ нощния покой
приказки нарежда.

Ас. Калояновъ